ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟ ΜΗΝΥΜΑ

ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΙΕΚ ΧΑΝΙΩΝ ΑΝΤΩΝΗ ΣΤΕΦΑΝΟΓΙΑΝΝΗ

«ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΕΝΑ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΠΟΥ ΠΑΡΕΧΕΙ ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ ΖΩΗΣ, ΑΝΟΙΧΤΟ ΣΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΣΤΗ ΔΡΑΣΗ»

Ανέλαβα τη Διοίκηση του Δημόσιου ΙΕΚ Χανίων, τον Σεπτέμβριο του 2014 μέσα στη δυσκολότερη, ίσως, συγκυρία που διέρχεται η χώρα μας. Πάντα υποστήριζα και εξακολουθώ να πιστεύω ότι η επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση είναι η σημαντικότερη ελπίδα του λαού μας για το αύριο, γιατί μπορεί καθορίσει το μέλλον των τοπικών κοινωνιών και ολόκληρης της χώρας. Από την πρώτη στιγμή, συνειδητοποίησα το μέγεθος της ευθύνης μου, ανέλαβα πρωτοβουλίες και έπραξα με σκοπό την προστασία και την ενδυνάμωση της παρεχόμενης επαγγελματικής κατάρτισης στον τόπο μας, αλλά και την ευθυγράμμιση της, με τις αναπτυξιακές ανάγκες της τοπικής κοινωνίας, προσπαθώντας να υπερβώ τις όποιες συνέπειες της οικονομικής κρίσης. Νιώθοντας την τεράστια κοινωνική ευθύνη, οργάνωσα, συντόνισα και αξιοποίησα τους ανθρώπινους και υλικούς πόρους, με τέτοιο τρόπο ώστε να εξασφαλίσουμε την καλύτερη δυνατή κατάσταση στο Ινστιτούτο.

Προς το Υπουργείο Παιδείας, διεκδικώντας υλικούς πόρους και μέσα, αλλά και επισημαίνοντας με επιχειρήματα τις απαραίτητες διορθωτικές κινήσεις σε οργανωσιακό και θεσμικό επίπεδο, απαίτησα τις καλύτερες δυνατές προϋποθέσεις για την εύρυθμη λειτουργία του Ινστιτούτου. Το αποτέλεσμα, όσον αφορά τουλάχιστον τους υλικούς πόρους που εξασφαλίσαμε, νομίζω δεν δικαίωσε μόνο εμένα, αλλά και τις προσδοκίες εκπαιδευομένων και εκπαιδευτών.

Προς τους εκπαιδευόμενους, με τους οποίους βρισκόμουν σε καθημερινή επαφή, κατανοώντας τις αγωνίες τους αλλά και τις δικαιολογημένες απαιτήσεις τους για καλύτερες συνθήκες και ποιότητα κατάρτισης, θεωρώ ότι χτίστηκε πεδίο αμοιβαίας εμπιστοσύνης και πολλές φορές μάλιστα, αυτό αποτέλεσε για μένα ισχυρό εργαλείο στην διεκδίκηση των αιτημάτων μου. Θα ήθελα να τους ευχαριστήσω από καρδιάς για την ανοχή τους και να ζητήσω συγνώμη για ό,τι δεν κατάφερα και ήταν στις προσδοκίες τους. Πάντα πίστευα ότι μπορούν να συνυπάρξουν κατάρτιση σε ειδικότητες που έχει ανάγκη ο τόπος, μαζί με καθημερινό αγώνα για βελτίωση της ποιότητας και των συνθηκών, αλλά και με δράσεις που ενισχύουν τη συνεργασία, την ομαδική εργασία, την αλληλεγγύη, την ενίσχυση του «ανήκειν» στην ομάδα, η οποία αλληλεπιδρά και συνδέεται ενεργά με την κοινωνία, μαθαίνοντας, προσφέροντας, και συμβάλλοντας στην ανάπτυξή της. Οι δομές επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης που ονειρεύομαι, βρίσκονται πολύ μακριά από τη σημερινή πραγματικότητα, όπου για διάφορους λόγους υπάρχει συνήθως, διαχείριση και διεκπεραίωση της γραφειοκρατίας, ενώ εκείνο που θεωρώ ως ζητούμενο είναι η μετάβαση από τη γραφειοκρατία στην ποιότητα και την εξωστρέφεια.

Προς τους εκπαιδευτές, προσπάθησα να είμαι πάνω απ' όλα δίκαιος. Οι προσλήψεις και η κατανομή των ωρών κατάρτισης, πραγματοποιούνταν με απόλυτη διαφάνεια, σύμφωνα με τους πίνακες μοριοδότησης, τις ανάγκες κατάρτισης και τις προβλεπόμενες διατάξεις, ενώ θεωρώ ότι οποιεσδήποτε διαμαρτυρίες, αντιμετωπίστηκαν με σεβασμό. Κατά τη διάρκεια της κατάρτισης, επιχείρησα σε καθημερινή βάση να ικανοποιήσω τις προσδοκίες τους, διαθέτοντας χρόνο για τους προβληματισμούς

τους, ξεχωριστά για τον καθένα, προκειμένου να βρούμε μαζί τις κατάλληλες λύσεις. Το κυριότερο όμως, αφορά στην προσπάθειά μου να δημιουργήσω κλίμα συνεργασίας, αλλά και να δώσω στους εκπαιδευτές, δυνατότητες υποστήριξης ως προς την ανάληψη πρωτοβουλιών και δράσεων που ενισχύουν τη βελτίωση της κατάρτισης, την καινοτομία, τη δημιουργικότητα, το άνοιγμα του Ινστιτούτου στη ζωή και στη δράση, τη δημιουργία. Θα ήθελα να τους ευχαριστήσω όλους, για το κοινό όραμα που μοιραστήκαμε τα δύο τελευταία χρόνια.

Προς το Εργαστηριακό Κέντρο Χανίων, τη Σχολική Κοινότητα ΓΕΛ-ΕΠΑΛ Ακρωτηρίου και τη Σχολική Επιτροπή Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης του Δ.Χανίων, με τους οποίους συνεργάστηκα εποικοδομητικά για καθημερινά και χρονίζοντα θέματα, βρήκα υποστηρικτές του θεσμού της επαγγελματικής κατάρτισης στο Νομό μας, καθώς ποτέ δε μου αρνήθηκαν ό,τι τους ζήτησα. Ενδεχομένως να ήμουν αρκετά επίμονος στην κοινή μας προσπάθεια για εξεύρεση λύσεων σε ορισμένα χρονίζοντα και σοβαρά θέματα, όπως η έλλειψη κεντρικής θέρμανσης κατά τις απογευματινές ώρες λειτουργίας του Ινστιτούτου, ή η μεταστέγαση και επαναλειτουργία της βιβλιοθήκης-αναγνωστηρίου. Δε μετάνιωσα όμως ούτε στιγμή για την επιμονή μου, καθώς και τα δύο αυτά ζητήματα, αφορούν στοιχειώδεις ανάγκες των εκπαιδευομένων.

Προς την κοινωνία, σε κάθε ευκαιρία, με υπεύθυνο λόγο και από διάφορα μέσα, ενημέρωνα για το θεσμό της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης, ενώ προσπάθησα να καθιερώσω και την καινοτόμο διαδικασία του απολογισμού δράσεων του ΔΙΕΚ σε ετήσια βάση με αποδέκτη την τοπική κοινωνία, μέσω δημοσίευσης στα τοπικά έντυπα και ηλεκτρονικά ΜΜΕ. Κατάφερα να έχω τη συνεχή και έμπρακτη στήριξη τοπικών επιχειρήσεων, οι οποίες παρά τη δύσκολη οικονομική συγκυρία, δεν αρνήθηκαν να προμηθεύουν το Ινστιτούτο με υλικά, για ανάγκες εκπαίδευσης και διοίκησης, είτε με πάγιο εξοπλισμό, γνωρίζοντας εκ των προτέρων τις πολύ μεγάλες καθυστερήσεις αποπληρωμής τους. Ιδιαίτερη και αποτελεσματική ήταν η συνεχής συνεργασία μου με τοπικούς φορείς και επιχειρήσεις στα πλαίσια τοποθέτησης των εκπαιδευομένων σε θέσεις πρακτικής άσκησης, στη συμμετοχή και διοργάνωση σεμιναρίων, ομιλιών, δράσεων, εκδηλώσεων και εκπαιδευτικών επισκέψεων. Πάντα υποστήριζα και εξακολουθώ να πιστεύω στην αξιοποίηση κάθε δυνατότητας της τοπικής κοινωνίας προς όφελος των εκπαιδευομένων και του κοινωνικού συνόλου.

Το μεγαλύτερο κεφάλαιο στην προσπάθεια αυτή, ήταν οι συνεργάτες μου, τόσο στο επίπεδο της Διοίκησης όσο και στο επίπεδο της Εκπαίδευσης, με τους οποίους συνεργαστήκαμε άψογα, στα πλαίσια του κοινού μας σκοπού «Παροχή δεξιοτήτων ζωής-Άνοιγμα στη ζωή και στη δράση». Συμμετείχαμε και υλοποιήσαμε πλήθος δράσεων, συνεργασιών, επισκέψεων, σεμιναρίων, εκδηλώσεων και ευκαιριών ανάδειξης της δημιουργικότητας και της καινοτομίας εκπαιδευομένων και εκπαιδευτών. Καταφέραμε μέσα στα δύο προηγούμενα χρόνια, να λειτουργήσουμε ως ομάδα με κοινό όραμα και σύστημα αξιών, να μετασχηματίσουμε παγιωμένες απόψεις, στάσεις και καταστάσεις προηγούμενων ετών, να δημιουργήσουμε μαζί μια νέα, σύγχρονη, εξωστρεφή και κοινά αποδεκτή οργανωσιακή κουλτούρα. Σας ευχαριστώ ειλικρινά για την υποστήριξή σας και σας προτρέπω να συνεχίσετε τη δημιουργική αυτή πορεία, ανεβάζοντας συνεχώς τον πήχη και εξασφαλίζοντας τη συνεχή βελτίωση τόσο στη Διοίκηση όσο και στην Εκπαίδευση. Είμαι πεπεισμένος ότι η μελλοντική αποτελεσματικότητα και κυρίως η

αποδοτικότητα του Ινστιτούτου, συνδέεται άμεσα με την οργανωσιακή συνέχεια και προσαρμοστικότητα.

Φεύγοντας από τη θέση του Διευθυντή του Δημόσιου ΙΕΚ Χανίων μετά από τις νέες επιλογές του Υπουργείου Παιδείας, κρατάω την ικανοποίηση των εκπαιδευομένων που κατάφεραν να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους - οι περισσότεροι από αυτούς παράλληλα με την εργασία τους -, την επιμονή και το ζήλο των συνεργατών μου σε επίπεδο Διοίκησης και Εκπαίδευσης, το χαμόγελό τους κάθε φορά που πετυχαίναμε κάποιο μικρό ή μεγάλο μας στόχο, όλες τις όμορφες στιγμές που ζήσαμε μαζί κατά τη διοργάνωση και συμμετοχή μας σε διάφορες δράσεις, αλλά κυρίως θα θυμάμαι τα μάτια των εκπαιδευομένων που με επιμονή και εργατικότητα, κατάφεραν να ανοίξουν μια «πόρτα» στην αγορά εργασίας, μέσω της πρακτικής τους άσκησης.

Όμως, κάθε αρχή έχει ένα τέλος, και κάθε τέλος φέρνει μια καινούρια αρχή. Ένα μεγάλο ευχαριστώ από καρδιάς σε όλους.

Τολμήστε να ονειρευτείτε ότι η πέτρα γίνεται χρυσός όταν με αγάπη και τέχνη τη σμιλέψετε.
ΕΒΑΛΑ ΜΙΑ ΠΕΤΡΑ ΣΤΗ ΞΕΡΟΛΙΘΙΑ..ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΟΜΩΣ ΠΟΛΛΕΣ ΑΚΟΜΑ

Και στις πέτρες μέσα τράβηξε κλωστές
κι απ΄ τα σπλάχνα της γης ανέβασε σχιστόλιθο
ένα γύρο σ΄ όλη την πλαγιά τα πλατιά στερέωσε σκαλοπάτια
εκεί μόνος απίθωσε
κρήνες λευκές μαρμάρινες
μύλους ανέμων
τρούλους ρόδινους μικρούς
και ψηλούς διάτρητους περιστεριώνες…
«Η Γένεσις» Οδ. Ελύτης από το «Άξιον Εστί»